

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Ing. B. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2012, č. j. X, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 3. 12. 2013, č. j. 72 Ad 49/2012 - 152,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Soud **v y z ý v á** žalovanou, aby **ve lhůtě jednoho měsíce** ode dne doručení tohoto usnesení odstranila vady kasační stížnosti tak, že uvede:
 - v jakém rozsahu rozhodnutí krajského soudu napadá,
 - z jakého důvodu byla kasační stížnost podána, a tento důvod skutkově a právně konkretizuje,
 - čeho se kasační stížností domáhá.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Shora označeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „napadený rozsudek“ a „krajský soud“) bylo zrušeno rozhodnutí žalované, kterým bylo potvrzeno zamítnutí žalobcovy žádosti o zvýšení invalidního důchodu, a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení s tím, že podle názoru krajského soudu byl žalobce invalidní od 29. 2. 2012 ve III. stupni, čímž je žalovaná v dalším řízení vázána.

Proti napadenému rozsudku podala žalovaná (dále též jen „stěžovatelka“) dne 31. 12. 2013 ke krajskému soudu blanketní kasační stížnost, již přislíbila dodatečně podrobně odůvodnit po obdržení dávkového spisu od krajského soudu. Zároveň požádala o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti. Stěžovatelka uvedla, že pokud by Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil, dostala by se věc do stadia nového posouzení žaloby. Krajský soud, vázan právním názorem Nejvyššího správního

soudu, by pak mohl rozhodnout opačně než v prvním žalobním řízení, v důsledku čehož by došlo k „obživnutí“ původního rozhodnutí stěžovatelky. Důsledkem nového rozhodnutí krajského soudu by však nebylo zrušení v mezidobí vydaného nového rozhodnutí stěžovatelky. Nastala by tak situace, kdy by vedle sebe existovala dvě opačná rozhodnutí o téže věci. Výše nastíněný výsledek je podle názoru stěžovatelky nežádoucí, neboť je existujícími procesními instituty prakticky neřešitelný. Rozhodnutí o původní žalobě by pak dle stěžovatelky ztratilo smysl, což by vedlo ke vzniku nepoměrně větší újmy, než jaká by mohla přiznáním odkladního účinku vzniknout jiným osobám, jejíž vznik je jednou z podmínek přiznání odkladného účinku ve smyslu § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobce návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti oponoval. Uvedl, že stěžovatelka podala kasační stížnost v rozporu s její závěrečnou řečí při jednání před krajským soudem, navíc podala i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterým by bylo smazáno vše projednané, dokázané a schválené. Dle názoru žalobce je zdůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku toliko spekulativní, nemá smysluplný základ, předjímá možný výsledek soudního rozhodnutí a je postaveno pouze na nepotvrzených předpokladech; není tak naplněna podstata odkladného účinku jako mimořádného nástroje ve smyslu § 107 s. ř. s. Podání návrhu na odkladný účinek považoval žalobce za důkaz snahy stěžovatelky o dodatečnou obhajobu a legalizaci vlastních chybných rozhodnutí z minulosti, přičemž přiznání odkladného účinku by v nyní posuzované věci podle jeho názoru znamenalo krok zpět do února 2012.

Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

Jak již Nejvyšší správní soud konstatoval ve své dosavadní četné judikatuře, soudy ve správním soudnictví poskytují primárně ochranu subjektivním veřejným právům a rovněž institut odkladného účinku je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce jako účastníka správního řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem předepsané podmínky. Situace, kdy bude možno dovozovat vznik nepoměrně větší újmy na straně žalovaného správního orgánu v důsledku rozhodnutí krajského soudu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tak budou nepochybně představitelné na straně žalovaného správního orgánu v poněkud omezenější míře, než jak tomu bude na straně žalobce.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud tak při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti zjišťuje splnění zákonných podmínek, tj. (1.) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a zároveň (2.) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu

pokračování

hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, dostupné na www.nssoud.cz). Stěžovatel v odůvodnění svého návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

V nyní posuzované věci však stěžovatelka toliko mechanicky opakuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku z řady svých předchozích kasačních stížností podaných v jiných věcech. Vznik nepoměrně větší újmy nijak nekonkretizovala, blanketní kasační stížnost podanou již 31. 12. 2013 do dnešního dne podrobně nezdůvodnila (ostatně neprojevila ani žádnou procesní aktivitu směřující k obdržení dávkového spisu žalobce), takže není zřejmé, jaké námitky proti napadenému rozsudku vznáší a v čem konkrétně by pro stěžovatelku byla uvedená újma ve výrazném nepoměru ve vztahu k újmě, která by odložením účinků napadeného rozhodnutí mohla být způsobena třetím osobám.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka neunesla břemeno dostatečného tvrzení a břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že nebylo prokázáno, že by byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy na straně žalované, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám). Vzhledem k požadavku kumulativního splnění podmínek již není třeba zkoumat podmínky další. Nejvyšší správní soud proto návrhu žalované na přiznání odkladného účinku její kasační stížnosti nevyhověl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

II.

Kasační stížnost žalované ze dne 27. 12. 2013 neobsahuje všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je jednou z náležitostí kasační stížnosti uvedení rozsahu, v jakém stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá. Stěžovatelka ovšem uvedla pouze to, že proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 3. 12. 2013, č. j. 72 Ad 49/2012 – 152, podává kasační stížnost, aniž by specifikovala rozsah, v jakém byl rozsudek krajského soudu napaden. Proto ji zdejší soud vyzval k odstranění této vady.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je jednou z náležitostí kasační stížnosti uvedení důvodu podané kasační stížnosti. Stěžovatelka má tedy uvést, z jakého důvodu ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. byla kasační stížnost podána a takto uvedený důvod skutkově a právně konkretizovat. Dle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. V nynější věci stěžovatelka ve své kasační stížnosti neuvedla ani jeden z důvodů jejího podání ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. Zdejší soud ji tedy vyzval

k odstranění této vady a za tímto účelem jí zaslal dávkový spis žalobce. **Správní spis je třeba zaslat zpět zdejšímu soudu současně s doplněním kasační stížnosti.**

Podle § 37 odst. 3 s. ř. s. je dále jednou z náležitostí podání údaj o tom, co podatel navrhuje. Kasační stížnost žalované ze dne 27. 12. 2013 však tento návrh neobsahuje; zdejší soud tedy stěžovatelku vyzval i ke sdělení, čeho se kasační stížností domáhá, tj. aby navrhla výrok rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Při formulaci závěrečného návrhu je třeba přihlédnout k zákonným rozhodovacím možnostem Nejvyššího správního soudu podle ustanovení § 110 s. ř. s.

Věc je u Nejvyššího správního soudu vedena pod **spisovou značkou 2 Ads 9/2014** a v souladu s rozvrhem práce se věcí bude zabývat, projedná ji a rozhodne **2. senát Nejvyššího správního soudu** ve složení: **JUDr. Miluše Došková, JUDr. Vojtěch Šimíček a Mgr. Eva Šonková**. V případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze členů uvedeného senátu může být senát podle pravidel uvedených v rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu doplněn některým ze soudců **1. senátu, kterými jsou JUDr. Marie Žižková, JUDr. Josef Baxa, JUDr. Lenka Kaniová**. Pokud dojde ke změně rozvrhu práce, jsou o těchto změnách aktuálně podávány informace na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz). Některé úkony v řízení před soudem mohou vykonávat též asistenti soudců [§ 29a jednacího řádu Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz)].

Má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení za to, že některý ze jmenovaných soudců Nejvyššího správního soudu je z projednávání této věci vyloučen pro svůj poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, lze namítnout jeho podjatost **ve lhůtě jednoho týdne** ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost dovozována. O námitce rozhodne jiný senát Nejvyššího správního soudu (§ 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).

Veškeré písemnosti zasílejte ke sp. zn. 2 Ads 9/2014 na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (wwjaa4f).

P o u č e n í: Doplnění kasační stížnosti musí být soudu předloženo v potřebném počtu stejnopisů.

Nebude-li ve stanovené lhůtě vyhověno výzvě k opravě nebo odstranění vad kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

Nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu na žádost účastníka prodloužit lhůtu k provedení úkonu či její zmeškání prominout, avšak pouze z vážných omluvitelných důvodů (§ 40 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 6. února 2014

pokračování

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu